Entrevista Cesc Sansalvadó

Concursant de «Factor X». A en Cesc el mou la música. Després d'anys familiaritzant-se en aquest món de manera amateur, el seu pas per la televisió l'ha ajudat a projectar i professionalitzar la seva carrera. A la imatge, llueix la samarreta oficial amb el missatge "Tot coratge amb un rugit".

ANDREA BOLCATO

«Aquests deu minuts de pantalla m'han reportat molts beneficis»

El cantant de folk i pop segueix creant en solitari, i encara sorprès de l'èxit que va generar el seu pas pel programa «Factor X»

Aida Vilar
EMPURIABRAVA

■ En Cesc Sansalvadó té 23 anys, juga amb el Club de Futbol Empuriabrava-Castelló i viu a l'Armentera. Des de fa uns mesos, ha decidit deixar de banda la seva faceta de mestre d'educació infantil per dedicar-se a allò que més l'apassiona: la música. Després del seu pas per *Factor X* el passat mes d'abril, el cantant de folk i pop català i anglès ha aconseguit fer-se un nom en aquest món.

P Quan es posa en contacte amb la música?

R Quan tenia quatre anys vaig començar a estudiar piano clàssic. Els meus pares m'hi van apuntar perquè la música ajuda molt al desenvolupament dels infants. Ara bé, va arribar un moment que vaig dir: "Jo no estic fet pel clàssic". Llavors va ser quan vaig fer el salt a la guitarra espanyola quan tenia 16 anys, i després a l'elèctrica. Vaig complementar tot això amb classes d'harmonia, i també vaig introduir-me al jazz, un dels estils més complexos. Una vegada el domines, tot sembla més fàcil.

P I en quin moment comença a cantar?

R Doncs va ser per casualitat. Fa cinc anys, amb uns companys vam crear un grup que es deia L'Artista Convidat, i tocàvem a la nostra escola. Va arribar un moment que havíem de buscar algú

> «Tenia ganes de fer-me el meu propi nom i de posar-me de ple en el món de la música»

que volgués cantar en català, i no el trobàvem. Al final vam decidir fer una prova entre nosaltres. Qui cantés menys malament, seria qui posaria la veu al grup. I així és com comença a cantar. De fet, és tot just ara que faig les primeres classes de cant! Amb el grup vam tocar a diversos llocs i a Figueres, per exemple, vam guanyar el primer concurs de la plaça de l'Estació. Durant l'últim any, el projecte es va tornar més seriós i exigent, i al final vam decidir dissoldre'ns el mes de setembre passat. Ara em fa molta gràcia mirar enrere i veure com ha canviat tot des de llavors. En cinc anys, ja no soc el que era. He anat evolucionant a mesura de prova i error, i he aconseguit crear el meu propi estil.

P En desfer-se L'Artista Convidat és quan comença el projecte en solitari?

R Sí. Tenia ganes de fer-me el meu propi nom, i posar-me de ple en el món de la música. Al mes de març inicio el meu projecte en solitari amb el nom de Cesc Oficial. Escullo aquest nom perquè trobo que té ganxo quan ho pronuncies en castellà. El mes de març passat comença a tocar al metro de Barcelona, on et veu molta gent. Només estant-hi dues hores, poden passar 2.000 persones davant meu. Fins i tot algun conductor de metro m'ha parlat per xarxes per dir-me "jo t'he portat fins a Diagonal!". Això és molt curiós. En trepitjar el metro vaig créixer i guanyar visibilitat. De seguida vaig aconseguir els 3.500 seguidors a Instagram.

P Hi ha una cançó que marca un abans i un després.

R I tant. Es diu *Búfalo*. La vaig escriure per animar l'Iñaki (Fernández), un company que jugava amb mi al Club de Futbol Empuriabrava-Castelló, i que estava malalt de càncer. La cançó li va arribar a través d'un àudio de WhatsApp el dia abans que es morís. Va haver-hi un temps que vaig deixar oblidada la cançó, però l'he tornat a reprendre. La vaig anar a gravar a València, i ara estic fent el videoclip. Tots els beneficis que es desprenguin d'aquesta cançó van destinats a l'Institut d'Investigació Biomèdica de Girona (IDIBGI), que tenen un estudi sobre la síndrome de Linx. La cançó es va començar a conèixer quan la vaig cantar per l'equip de Caos F.C., de Movistar o, un programa que busca equips amb històries humanes. I nosaltres teníem la història de l'Iñaki. Ens van gravar al setembre, i el desembre es va emetre.

P *Búfalo* és la proposta que escull per a *Factor X*.

R Sí. Havia de ser aquesta. Primer vaig enviar-los uns vídeos i, després, vaig haver de fer un càsting

> «Només he vist un parell de crítiques negatives sobre cantar en català, enfront de milers de positives»

presencial a Barcelona. A partir d'aquí em van avisar que ja estava a dins del programa, i va iniciar la primera audició. Vaig cantar *Búfalo*, en català, i vaig rebre els 4 "Sí" dels membres del jurat. Aquí vaig passar a la següent fase, que era la de les cadires. Vaig cantar una de les meves cançons en anglès, però vaig quedar fora. Tot això es va gravar al mes de gener, i es va emetre a l'abril.

P Com se sent després d'haver cantat en català en *prime time* a Telecinco? Fins i tot Gabriel Rufián el va retuitar lloant-lo.

R Doncs, molt bé, però també em feia por la repercussió que pogués tenir. Al final, només he vist un parell de crítiques negatives a les xarxes sobre la qüestió de l'idioma, contra milers de positives. També he de dir que crec que al programa també li interessava mostrar el català en *prime time*. És una manera de dir "Estem oberts a tot". De totes maneres, ara *Búfalo* la tinc a Youtube, Spotify, i Tunes, i me l'està comprant gent de Catalunya, Espanya i de Sud Amèrica. He obert el mercat de la música en català a fora de Catalunya.

P Com porta la fama?

R És difícil de gestionar. La veritat és que aquests deu minuts de pantalla m'han aportat molta repercussió mediàtica a les xarxes socials. No m'esperava tenir tant d'èxit. Pensa que amb dues aparicions a la televisió vaig passar de 3.500 seguidors a 9.000, a Instagram. Ara estic pels 10.300, però és una xifra que va oscil·lant. És una cosa efímera, i ara és feina meva seguir present a les xarxes, aportant continguts pels meus seguidors. És un pèl estressant. S'hi ha d'invertir molt de temps, però compensa quan entens que el teu perfil és la teva carta de presentació. Com veus, ser músic és una feina que té moltes facetes.

P I ara què?

R Ara segueixo amb el projecte al metro de Barcelona, toco al carrer de Girona i en bars. M'estic fent un nom, i fins i tot altres artistes m'han demanat que els faci cançons. Això és preciós. Ara estic esperant per poder tocar al carrer de Barcelona. Mentrestant, gravo un disc de versions i, de cara a l'abril de l'any vinent, trauré un disc de deu cançons. Totes seran en català i també traduïdes a l'anglès.

P El seu futur està al carrer o a la pantalla?

R Espero que estigui en festivals. Vull tocar en grans festivals d'Amèrica, Budapest, Anglaterra... O, perquè no, poder estar al cartell del Primavera Sound. M'agradaria seguir vivint del món de la música. Vull continuar creixent constantment, mantenint l'energia i motivació.